20/04/2019

Αρχιμ. Εφραίμ Τριανταφυλλόπουλος: “Να αποτελέσετε ένα από λαμπρότερα πετράδια”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σισανίου και Σιατίστης

“Να αποτελέσετε ένα από τα λαμπρότερα πετράδια στο Αρχιερατικό Στέμμα του Χριστού μας” ευχήθηκε στο νέο Μητροπολίτη Σισανίου και Σιατίστης κ. Αθανάσιο, ο Αρχιμ. Εφραίμ Τριανταφυλλόπουλος, πρωτοσύγκελλος της εν λόγω Μητρόπολης και συνυποψήφιος του νέου Μητροπολίτου στις εκλογές που έλαβαν χώρα στις 20 Μαρτίου. Αναλυτικότερα ο π. Εφραίμ σημείωσε χθες, κατά την ενθρόνιση, απευθυνόμενος στον Σεβασμιώτατο και εκ μέρους του Ιερού κλήρου και των Μοναστικών Αδελφοτήτων της Ιεράς Μητροπόλεως,”Ἀνέρχεσθε σήμερα Σεβασμιώτατε Μητροπολῖτα Σισανίου καὶ Σιατίστης κε Ἀθανάσιε, ἐνώπιον τοῦ Μακαριωτάτου Προκαθημένου τῆς καθ’ Ἑλλάδα Ἐκκλησίας κου Ἱερωνύμου, τοῦ ἐκπροσώπου τῆς Αὐτοῦ θειοτάτης Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριάρχου, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δράμας κου Παύλου, τοῦ

Σεβασμιωτάτου Τοποτηρητοῦ, τοῦ καὶ πνευματικοῦ Σας πατρός, Μητροπολίτου Καστορίας κου Σεραφείμ, τῆς ἀγαλλομένης τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων χορείας, τῶν ἀξιοσεβάστων ἀρχῶν καὶ ἐξουσιῶν τοῦ τόπου, τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καὶ τῶν λαμπρῶν μοναστικῶν ἀδελφοτήτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καί, τοῦ ἐνθουσιώδους καὶ ἐπευφημοῦντος λαοῦ τοῦ Θεοῦ, στὸν ἱστορικὸ θρόνο αὐτῆς τῆς Μητροπόλεως, τὸν ὁποῖο κατὰ τὸ παρελθὸν λάμπρυναν, κάλλυναν καὶ κόσμησαν εὐλογημένοι ἀρχιερεῖς ἐν οἷς καὶ Ζωσιμᾶς, Ἰάκωβος, Πολύκαρπος ὁ ἐλεήμων, Ἀντώνιος ὁ ταπεινὸς προσευχόμενος ἀσκητής, ἕως καὶ ὁ νεωστὶ κοιμηθεὶς Παῦλος ὁ ἀγαπῶν κῆρυξ τῆς Χάριτος, τὸ παιδὶ τοῦ Θεοῦ.

Ἰδοὺ ἐνῶ πρὸ ὀλίγων μηνῶν τὸ ἀπορφανισθὲν ποίμνιο ὀδυνώμεθα γιὰ τὴν ἀπώλεια τοῦ γλυκύτατου πατέρα μας, σήμερον ἡ καρδία μας ἀγάλλεται καὶ χαίρει καὶ ἐν ταυτῷ ἀνακουφίζεται, πάλλεται δέ, ἀναπέμπουσα νοερὲς δοξολογικὲς εὐχαριστίες, βλέποντάς Σας νὰ ἐπωμίζεσθε τὸ βάρος τοῦ ἐπισκοπικοῦ ἀξιώματος. Εἴμαστε μάλιστα βέβαιοι Σεβασμιώτατε, ὅτι καὶ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία τῶν ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων συνευφραίνονται καὶ νοερῶς ἀλαλάζουν περικυκλοῦντες ὡς νέφος ἡμᾶς τοὺς περιλειπομένους, οἱ ἀπ’ αἰῶνος εὐσεβῶς καὶ ὀρθοδόξως κεκοιμημένοι ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Σιατιστινοὶ καὶ Βοϊῶτες, ἰδιαιτέρως δὲ καὶ ὅσοι ἐκ τῶν κεκοιμημένων βαπτίσθηκαν, μυρώθηκαν, λειτουργήθηκαν, εὐχελαιώθηκαν, ἐξομολογήθηκαν, χειροτονήθηκαν, δέθηκαν μὲ τὰ δεσμὰ τοῦ γάμου ἢ κηδεύτηκαν σὲ τοῦτο τὸ πάγκαλλο Ὀρθόδοξο ἱερὸ τέμενος ποὺ σεμνύνεται γιὰ τὸ ὄνομα τοῦ πολιούχου τῆς «γῆς τῶν μακάρων» Θεσσαλονίκης, αὐτὸ τοῦ ἁγίου Δημητρίου.

Ἰδιαιτέρα ἀλλοίωση συνέχει τὴν καρδία μας ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς χειροτονίας Σας, ὅταν ἄναψε ὁ λύχνος τῆς ἐπισκοπικῆς παρουσίας Σας καὶ ὅταν ἀσφαλῶς καὶ ἁπλανῶς συλλειτουργήσατε ἐκτὸς μετὰ τῶν ἄλλων τιμίων Ἀρχιερέων, κ α ὶ μετὰ τῶν ἁγιασμένων προκατόχων Σας, τοῦ μελίρυττου, σοφοῦ καὶ ἀκτήμονος Παύλου καὶ τοῦ ἀδιαλείπτως προσευχομένου νηστευτοῦ καὶ πεπαιδευμένου Ἀντωνίου! Συλλειτουργοί Σας ὤφθησαν ὁλοφώτεινοι καὶ πανευφρόσυνοι! Πολύτιμη αὐτὴ ἡ παρακαταθήκη τοῦ συλλείτουργου μετὰ κ α ὶ τῶν προκατόχων Σας, ποὺ μεταφέρουν ἀγγελοπρεπῶς ὡς θεῖα προσόντα τὴν ταπείνωση ὁ ἕνας καὶ τὴν ἀγάπη ὁ ἄλλος στὸ τίμιο πρόσωπό Σας! Ἡ προσευχόμενη φιλέρημος τρυγὼν ἀπὸ τὴ μία καὶ ἡ φιλόστοργος γλυκύλαλος ἀηδὼν ἀπὸ τὴν ἄλλη, Σᾶς συντροφεύουν πλέον παραμυθητικῶς!

Σήμερα ὁ ἀναμμένος λύχνος τοποθετεῖται πάνω στὸ λυχνάρι, γιὰ νὰ φέγγει στοὺς οἰκιακούς του. Ἡ χάρις τῆς Ἀρχιερωσύνης, εὔτοξη καὶ φτερωτή, ἁπαλὴ ὡς βροχὴ καὶ ὡς αὔρα λεπτή, κάνει πάντοτε ὁ Χριστός μας νὰ προηγεῖται καὶ ὁ Ἀρχιερέας Του ἐν ταπεινώσει ν’ ἀκολουθεῖ. Ἔτσι ὁ ἤ δ η τρόπων μέτοχος γίνεται θρόνου διάδοχος καὶ τιμάει καὶ πλουτίζει καὶ τὸν τόπο καὶ τὸν τρόπο μας. Ἐσεῖς τιμᾶτε

λοιπὸν τὴ Σιάτιστα καὶ ἡ Σιάτιστα σεμνύνεται γιὰ Σᾶς καὶ Σᾶς καμαρώνει. Καμαρώνει τὸν εὔχυμο καρπὸ τῆς φίλης καὶ ἀδελφῆς της, Μητρόπολης Καστορίας, ἀφορμὴ γιὰ νὰ συσφιχθοῦν ἔτι περισσότερο οἱ δύο ποιμαντικὲς μάνδρες, οἱ δύο νοητοὶ ἀστέρες: ἡ Μητρόπολη ἀπὸ τὴν ὁποία προήλθατε καὶ ποὺ δικαίως καὶ κείνη Σᾶς καμαρώνει καὶ ἡ ἐδῶ Μητρόπολη, τῆς ὁποίας πλέον εἶσθε Κεφαλὴ καὶ Τύπος διὰ Πνεύματος Ἁγίου.

Πολλὴ χαρὰ Σεβασμιώτατε, δοκίμαζε ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος ὅταν ἔγραφε στοὺς Τραλλιανοὺς πὼς οἱ Ἱερεῖς πρέπει νὰ εἶναι συναρμοσμένοι στὸν Ἐπίσκοπο, ὅπως οἱ χορδὲς στὴν κιθάρα, ὀνομάζοντάς τον «τύπο τοῦ Πατρὸς» καὶ «τύπο καὶ τόπο Χριστοῦ». Τοὺς παρακαλοῦσε ὄχι σὰν ἄτομο, ἀλλὰ σὰν «ἡ ἴδια ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ»[1], νὰ μὴν ἀπομακρύνονται ἀπὸ κοντά του. Πρὸς τοὺς Φιλαδελφεῖς γράφει ὅτι ὅσοι ἀπομακρύνονται ἀπὸ τὸν Ἐπίσκοπο καὶ ξεκόβουν... δὲν εἶναι γεώργιο Χριστοῦ, ἀλλὰ σπορὰ ἐχθροῦ[2]. Δὲν εἶναι τυχαῖο ὅτι στὶς βιογραφίες τῶν περισσοτέρων αἱρετικῶν ὑπάρχουν πάντα παρακοή, ἀπειλὲς καὶ συγκρούσεις πρὸς τὸν τοπικὸ Ἐπίσκοπο, ἔργο προσωποπαγές, πελατειακό, ἀποτέλεσμα ἄρρωστων συναισθηματικῶν προσκολλήσεων καὶ ἕνα ἐωσφορικὸ πνεῦμα φατρίας καὶ παρασυναγωγῆς. Πρὸς τοὺς Σμυρναίους πάλι, ὑπογραμμίζει πὼς ὅλα τὰ μυστήρια εἶναι ἄκυρα ἄνευ τοῦ Ἐπισκόπου[3]. Ὁ δὲ Ἱεροσολύμων Δοσίθεος στὴν Ὁμολογία Πίστεως (1672) ἀναφέρει πὼς εἶναι τόσο ἀναγκαῖος ὁ Ἐπίσκοπος γιὰ τὴν Ἐκκλησία ὅσο ἡ ἀναπνοὴ γιὰ τὸν ἄνθρωπο... Εἶναι ζῶσα εἰκόνα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πηγὴ ὅλων τῶν σωστικῶν μυστηρίων τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας, μετέχοντας π λ ή ρ ω ς τῆς ἐνεργείας τοῦ Τελεταρχικοῦ Πνεύματος.

Γνωρίζοντάς Σας ἀπὸ 20ετίας περίπου καὶ θαυμάζοντας τὸ σεμνοπρεπὲς ἦθος Σας, τὴν ἀπὸ φυσικοῦ ταπείνωσή Σας, τὴν ὀσμὴν νηστευτοῦ ποὺ ἀποπνέετε καὶ ἀτενίζοντας τὴν ἄνοδό Σας στὴν ἐπὶ γῆς καθέδρα Σας, νιώθω τὴν ἀνάγκη νὰ ἀναφωνήσω: «Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν Ἀρχιερεύς»! Ὁ τίμιος τοπικὸς Κλῆρος καὶ οἱ γεραρὲς μοναστικὲς ἀδελφότητες τῆς Μητροπόλεώς Σας, ἀρχικὸ θεμέλιο τῶν ὁποίων ὑπῆρξε ἡ ταπεινὴ καὶ ἀκατάγνωστη διακονία τοῦ πολιοῦ Γέροντός μας ἀρχιμανδρίτου πατρὸς Στεφάνου Ρήνου, Σᾶς εὐχόμαστε ψυχοσωματικὴ ὑγεία ἀμετάπτωτη, καλλίκαρπη, πολύκαρπη, ἀνέφελη καὶ μακρόχρονη Ἀρχιερατεία, ὥστε νὰ ἀποτελέσετε ἕνα ἀπὸ τὰ λαμπρότερα πετράδια στὸ ἀρχιερατικὸ στέμμα τοῦ Χριστοῦ μας! .... Ἄξιος!